

(Signaler & system I, ht08: L3, to 4 september)

Cramers regel (ett klassiskt resultat i linjär algebra)

Om A är en kvadratisk matris med $\det A \neq 0$, ges lösningen till det linjära ekvationssystemet $A\mathbf{x} = \mathbf{b}$ av

$$x_i = \frac{\det A_i}{\det A}$$

där A_i är A med **den i :e kolonnen utbytt mot högerledskolonnen $\mathbf{b}$** .

$$\left[\begin{array}{l} \text{Då detta tillämpas på ekvationssystemet för } u'_i\text{:na vid variation av parametrarna, de integreras och resultaten sätts in i uttrycket för } y(x) \text{ fås} \\ \\ \text{där} \end{array} \right. \quad \left. \begin{array}{l} y(x) = \int_{x_0}^x G(x,t) f(t) dt + y_h(x) \\ \\ G(x,t) = \frac{1}{W(y_1, \dots, y_n)(t)} \begin{vmatrix} y_1(t) & \dots & y_n(t) \\ \vdots & & \vdots \\ y_1^{(n-2)}(t) & \dots & y_n^{(n-2)}(t) \\ y_1(x) & \dots & y_n(x) \end{vmatrix} \end{array} \right]$$

Linjära system av första ordningens ODE:er

Sats: (Global och entydig lösbarhet för linjära system)

Låt $\mathbf{A}(t)$ och $\mathbf{f}(t)$ vara **kontinuerliga** funktioner av t i intervallet I och $t_0 \in I$.

Då har för alla $\mathbf{x}_0 \in \mathbb{R}^n$ (eller $\mathbb{C}^n$) **begynnelsevärdesproblemet**

$$\begin{cases} \mathbf{x}' = \mathbf{A}(t)\mathbf{x} + \mathbf{f}(t) \\ \mathbf{x}(t_0) = \mathbf{x}_0 \end{cases}$$

en **entydig lösning** $\mathbf{x}(t)$ i **hela intervallet** I .

Superpositionsprincipen för **homogena** linjära system:

Om $\mathbf{X} = (\mathbf{x}_1 \mathbf{x}_2 \dots \mathbf{x}_k)$, där $\mathbf{x}_i$:na alla uppfyller $\mathbf{x}' = \mathbf{A}(t)\mathbf{x}$ (så $\mathbf{X}' = \mathbf{A}(t)\mathbf{X}$), så gör $\mathbf{x} = \mathbf{X}\mathbf{c} = c_1\mathbf{x}_1 + \dots + c_k\mathbf{x}_k$ också det, för varje konstant $\mathbf{c}$.

Sats: Om $\mathbf{X} = (\mathbf{x}_1 \mathbf{x}_2 \dots \mathbf{x}_n)$, där $\mathbf{x}'_i = \mathbf{A}(t)\mathbf{x}_i$ (dvs $\mathbf{X}' = \mathbf{A}(t)\mathbf{X}$) och $\mathbf{A}(t)$ är kontinuerlig i I , är **wronskideterminanten** $W(\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n)(t) = \det \mathbf{X}(t)$ **antingen** $= 0$ för alla $t \in I$ **eller** $\neq 0$ för alla $t \in I$. $\{\mathbf{x}_1(t), \dots, \mathbf{x}_n(t)\}$ är alltså linjärt oberoende för **alla** $t \in I$ om den är det för **något** $t \in I$.

Om $W(\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n)(t) \neq 0$ kallas $\{\mathbf{x}_1, \dots, \mathbf{x}_n\}$ en **fundamentalmängd** lösningar och $\Phi(t) = (\mathbf{x}_1 \dots \mathbf{x}_n)$ en **fundamentalmatrix** för den homogena ekvationen.

$\Phi(t)$ är en fundamentalmatrix för ekvationen precis om $\begin{cases} \Phi' = \mathbf{A}(t)\Phi \\ \det \Phi(t_0) \neq 0 \end{cases}$

Sats: Om $\mathbf{A}(t)$ är kontinuerlig i I , finns ett sådant Φ i I .

Den **allmänna lösningen** till ekvationen $\mathbf{x}' = \mathbf{A}(t)\mathbf{x} + \mathbf{f}(t)$ är då $\mathbf{x}_p + \Phi(t)\mathbf{c}$, $\mathbf{x}_p$ en ("partikulär-")lösning, $\mathbf{c}$ godtycklig konstant.

Om $\mathbf{f}(t) \equiv 0$ (dvs ekvationen homogen) kan man ta $\mathbf{x}_p(t) \equiv 0$.

Homogena, autonoma system, dvs $\mathbf{x}' = \mathbf{A}\mathbf{x}$, $\mathbf{A}$ konstant:

Om $\mathbf{A}$ har n linjärt oberoende **egenvektorer** $\mathbf{k}_1, \dots, \mathbf{k}_n$ med $\mathbf{A}\mathbf{k}_i = \lambda_i\mathbf{k}_i$ (speciellt om alla λ_i är olika eller $\mathbf{A}$ är symmetrisk) är den allmänna lösningen

$$\mathbf{x}(t) = \sum_{i=1}^n c_i e^{\lambda_i t} \mathbf{k}_i, \text{ dvs man kan välja } \Phi(t) = (e^{\lambda_1 t} \mathbf{k}_1 \dots e^{\lambda_n t} \mathbf{k}_n).$$